

30.1.2015

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr. 2377/2013, ko iesniedza Vācijas valstspiederīgais G. J., par krotāliju izmantošanu lauksaimniecības dzīvnieku identifikācijai

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzējs uzskata, ka būtu jāaizliedz krotāliju izmantošana lauksaimniecības dzīvnieku identifikācijai un tā jāaizstāj ar citām metodēm, piemēram, pasīvajiem radiofrekvenciālās identifikācijas čipiem vai lauksaimniecības dzīvnieku asins paraugu uzglabāšanu. Viņš apgalvo, ka krotāliju piestiprināšana var radīt ievērojamas sāpes, jo process ietver audu gabala atdalīšanu, un krotālijas var aizķerties aiz dažādiem priekšmetiem, vēl vairāk savainojot dzīvnieku ausis un radot nepieciešamību krotālijas nomainīt.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2014. gada 25. septembrī. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 216. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2015. gada 30. janvārī

Padome 2003. gada 17. decembrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 21/2004¹ (), ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK. Saskaņā ar šo regulu aitas un kazas jāspēj identificēt pienācīgi un individuāli un jāspēj izsekot to pārvietošanai gan dalībvalstu teritorijā, gan starp dalībvalstīm, lai atvieglotu iespējamu slimību kontroli, ievērojot vienotā tirgus nosacījumus.

Tādēļ vismaz vienas redzamas parastās krotālijas izmantošana ir obligāta, bet kā otro

¹ OV L5 9.1.2004., 8. lpp.

identifikatoru dalībvalstis varētu atļaut vienu no alternatīvajām metodēm, piemēram, atgremotāju elektroniskās identificēšanas kapsulas, dažādas elektroniskās krotālijas, zīmes uz vēziņa vai tetovējumus.

Liellopu gadījumā Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulā (EK) Nr. 1760/2000¹ () paredzēts, ka visiem dzīvniekiem jābūt identificējamiem ar kompetentas iestādes apstiprinātu krotāliju abās ausīs. Uz abām krotālijām jābūt vienādam, vienreizējam identifikācijas kodam, un ir vajadzīgas abas krotālijas, lai varētu identificēt katru dzīvnieku individuāli, kā arī lauku saimniecību, kurā tas piedzimis.

Padomes 2008. gada 15. jūlija Direktīvā 2008/71/EK² () par cūku identificēšanu un reģistrēšanu paredzēts, ka dzīvnieki pēc iespējas drīzāk un noteikti pirms izvešanas no saimniecības jāmarķē ar krotāliju vai tetovējumu, kas dod iespēju noteikt saimniecību, no kuras tie atvesti.

Padomes Direktīvā 98/58/EK³ par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību paredzēts, ka dalībvalstis nodrošina, ka dzīvnieku īpašnieki vai audzētāji veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu viņu aprūpē esošo dzīvnieku labturību, un ka šiem dzīvniekiem netiek nodarītas nevajadzīgas sāpes, ciešanas vai savainojumi. Padomes Regulā (EK) Nr. 21/2004 noteikts, ka dalībvalstīm jānodrošina, lai visas personas, kas atbild par dzīvnieku identificēšanu un reģistrēšanu, saņemtu instrukciju un norādījumus par attiecīgajiem I pielikuma noteikumiem un lai būtu iespējams apmeklēt arī piemērotus mācību kursus.

Secinājums

Komisija uzskata, ka ES identificēšanas un izsekojamības sistēma, ko pielieto liellopiem, aītām, kazām un cūkām, kopumā ir samērīga ar izvirzītajiem mērķiem. Tā nodrošina pamatu efektīvai izsekojamības sistēmai, kā arī augstus dzīvnieku veselības un pārtikas nekaitīguma standartus. To var sasniegt vienīgi ar pragmatisku un operatīvu dzīvnieku identificēšanas sistēmu, kas, cita starpā, ļauj uz vietas regulāri un nekavējoties pārbaudīt dzīvnieka identitāti.

Ņemot vērā iepriekš minēto informāciju, Komisija neatbalsta lūgumraksta iesniedzēja pausto viedokli par to, ka būtu jāaizliedz krotāliju izmantošana, kas ir viena no ES izmantotajām oficiālajām lauksaimniecības dzīvnieku identificēšanas metodēm.

¹ OV L 200, 11.8.2000., 1. lpp.

² OV L 213 8.8.2008., 31. lpp.

³ OV L 221 8.8.1998., 23. lpp.